

201205349/1/V1 en

201205349/2/V1.

Datum uitspraak: 22 november 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb)) en, met toepassing van artikel 92 van de Vreemdelingenwet 2000, op het hoger beroep van:

[hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 1 mei 2012 in zaak nr. 12/4268 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie).

Procesverloop

Bij besluit van 20 januari 2012 heeft de minister, voor zover thans van belang, tegen de vreemdeling een inreisverbod uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 mei 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

Voorts heeft de vreemdeling de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2. In de grieven, in samenhang gelezen, klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte zijn betoog heeft verworpen dat de staatssecretaris tegen hem ten onrechte een inreisverbod voor vijf jaar heeft uitgevaardigd. Hiertoe voert de vreemdeling aan dat de rechtbank heeft miskend dat de staatssecretaris in strijd met artikel 11, tweede lid, van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn), bij het bepalen van de duur van het inreisverbod heeft nagelaten alle omstandigheden van het geval te betrekken.

2.1. Uit de uitspraken van de Afdeling van 15 juni 2012 in zaken nrs. 201201202/1/V4 en 201202257/1/V3 (www.raadvanstate.nl) volgt dat ingevolge artikel 4:8, eerste lid, van de Awb, in samenhang gelezen met artikel 11, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, de staatssecretaris de desbetreffende vreemdeling in de gelegenheid moet stellen om individuele omstandigheden aan te voeren, in verband waarmee volgens die vreemdeling aanleiding bestaat voor een verkorting van de duur van het inreisverbod. Indien een vreemdeling zodanige omstandigheden heeft aangevoerd, zal de staatssecretaris, indien hij daarin geen aanleiding ziet om de duur van het inreisverbod te verkorten, ingevolge artikel 3:46 van de Awb dit standpunt dienen te motiveren.

2.2. Uit de dossierstukken, waaronder het proces-verbaal van een gehoor van 20 januari 2012, blijkt niet dat in de bestuurlijke fase aan de vreemdeling kenbaar is gemaakt dat individuele omstandigheden aanleiding kunnen geven tot verkorting van de duur van het uit te vaardigen inreisverbod en dat het aan de vreemdeling is dergelijke individuele

omstandigheden naar voren te brengen. Evenmin blijkt uit voormeld proces-verbaal dat tijdens dat gehoor enige specifiek hierop gerichte vraag is gesteld. Daardoor heeft de staatssecretaris eventuele individuele omstandigheden aan de zijde van de vreemdeling niet bij zijn beoordeling en bij de motivering van het besluit van 20 januari 2012 kunnen betrekken. De rechtbank heeft niet onderkend dat dit besluit daarom in zoverre in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb is genomen.

De grieven slagen.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak, voor zover aangevallen, dient te worden vernietigd.

4. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het beroep, voor zover tegen het inreisverbod gericht, gegrond verklaard en het besluit van 20 januari 2012 in zoverre vernietigd.

5. Het verzoek van de vreemdeling is erop gericht zijn uitzetting te voorkomen. Dat het hoger beroep en het beroep van de vreemdeling over het inreisverbod gegrond zijn, kan echter niet afdoen aan de bevoegdheid van de staatssecretaris om de vreemdeling uit te zetten.

6. Het verzoek om een voorlopige voorziening wordt reeds hierom afgewezen.

7. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 1 mei 2012 in zaak nr. 12/4268, voor zover aangevallen;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep, voor zover tegen het inreisverbod gericht, gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel van 20 januari 2012, kenmerk 1510020468, in zoverre;
- V. wijst het verzoek af;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. E. Steendijk, als voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, ambtenaar van staat.

w.g. Steendijk
voorzitter

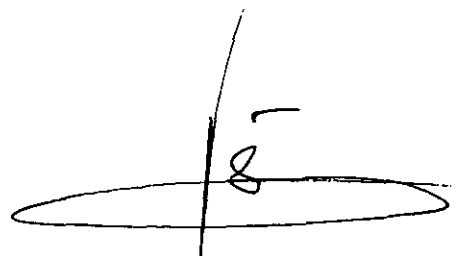
w.g. Hartsuiker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 november 2012

620.

Verzonden: 22 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser